

ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΦΕΥΓΩ ΑΠ ΤΗ ΖΩΗ

Σ. ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗ

Το τελευταίο θράσος μου
 α. πό. ψε τό περ. νά -
 ω κι' σους μέ πι. κρα. ναντο. λυ τώρ'α πού γέν. χω. π'τή ζω. ή
 ό. λους τούς συ. χω. ρα ω. "Ο. λο εί. ναι έ - να ψέ. μα
 μια ά. νά. σα μια πνο - ή σόν λου. λου. δι. κα - ποιο. χέ. ρι. θαί. μας κό. ψη. μιν. άυ -
 χη.
 2: Εκεί του τάω δέν περνά τό δάκρυ και ό πόνος 3. Αυό πόρτες έχει ή ζωή άνοιξα μια και μπήκα
 τα θάλασσα και ό καύμα έδω θα μέινουν στη ζωή σεργιάνισα ένα πρωί νο ή ώσπου ναρθή τό δελινό
 και γώ θα φύγω μόνος. άπο τή άλλη θύκη.

ΠΟΛΛΑ ΚΑΡΑΒΙΑ ΦΕΥΓΟΥΝΕ

Σ. Τ. ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗ

LA7 RE- LA7 LA7

SOL- LA+

πολ. λα' κα.
re-

ρᾶ-θια φεύ-γου-ve καί τί-σω δέν-χυν ρί-ζουν
LA7 SOL- LA7 RE- LA+

LA7 SOL- LA7 LA7 LA7 LA7

καί κλαῖν με πό-νο δύο καρ-δίες που μί-λια τίς
LA7 SOL- LA7 LA7 LA7 LA7

LA7 xw-ρι-ζουν RE- LA7

RE+ Εἶ-ναι πι-κρός SOL- xw-ρη-μός α-πλ. πι-στία καί πό-νο
RE+ SOL- LA7 LA7 LA7 LA7

LA7 καλ.λί-τε ρα ὁ θά-να-τος πα-ρά νά μέ-λα
LA7 SOL- LA7 LA7 LA7 LA7

νης μό-νος.

2. Ἡ μοῖρα μᾶς ἐχώρισε
καί σ' ἄρπαξε στά ξένα
ἔφυγες σίτως χυρισμό
καί δέρνομαι για σένα.

1.-348-Δ.